

בת הגיבור דווקא כן מתחתנת

כפי שסיפרתי לכם בשבוע שעבר, נילי לימון, בתו של אלוף (מיל), מוקה לימון, לא מתחתנת. כלומר — לפי דבריה. השמועות בעיר אמרו דווקא ברור מאוד שהיא כן מתחתנת — ואפילו עם מי, כפי שפירשתי (בתו של גיבור שרבורג, העולם הזה 1795). אבל העלמה הכחישה הכל מכל בכל, ואפילו מחוץ לכל. אם כן, קחו עכשיו עצה טובה ממני: אל תרשמו יותר מדי מההכחות שלה.

אז מתחתנים

סוף סוף

סוף, סוף. בהחלט סוף סוף. ביום המי שי השבוע, מתחתנים נער השעשועים טדי שאולי, והדוגמנית היפהפיה דינה ברכה. כמה דפיקות לב ששני אלה גרמו לי, עד שזכיתי לראות בגאולה. זה מה שנאמר סוף טוב, הכל טוב. וגם מזל טוב.

הכלה

בחודש החמישי

בשבוע שעבר קיבל הדודאי, ישראל גוריון, את גט הכריתות מרעייתו, והתפנה במלוא המרץ לנישואיו החדשים. עידוד נוסף לזריחותו בנידון היתה ה' עובדה כי המיועדת, מיקי ברוידה, נמצאת כבר בחודש החמישי — כפי שהיא מגלה בגאווה לכל שומע מעוניין — וצריך להגביש לקטן חופה וקידושין. כל עוד לא מאוחר מדי. אגב, בניגוד למה שסיפרתי לכם בשבוע שעבר (הדודאי מחליף אשה), הרי שמה הנכון של מיקי הוא ברוידה, ולא ברוי' דס, כפי שדומם. והתוצאה הענומה מכך היא, שהיא גם איננה בתו של המשורר הנודע אברהם ברוינס — שוב בניגוד למה שדומם.

שם קבע, ומוקה יחזור לארץ. מטרת הפגישה היתה היכרות בין אמו של ישראל לבין אשתו המיועדת. למרות שהם לא ממשפחה דתית, הרי האמא, כמו כל אמא יהודיה טובה בדרום-אמריקה, היא אמא יהודיה טובה, ודי חרה לה שהבן יקיר לה אפריים נישא כבר פעמיים — לנשים קתוליות. זה שהוא התגרש מהן, לאחר מכן, היווה רק נחמה פורתא עבורה. אתם יכולים להבין את שמחתה, אם כן, כשהילד נושא עתה סוף סוף ילדה יהודיה כשרה — ועוד לא אחרת מאשר בתו של הגנרל המפורסם, גיבור פרשת ספינות שרבורג — שהוא כיום לא אחר מאשר מנהל עסקיו בישראל של בנה. אני עצמי לא הייתי יכולה לפברק שידוך מוצי' לח יותר.

הנערה היהודיה הכשרה היא חתיכה שחרחרות, בעלת פנים יפים מאוד וגוף משגע. אם להוסיף לזה את הטעם המצויין שלה בתלבושות — פרי הדרכה קפדנית של אמא לימון — התוצאה ברורה.

בכלל אמא לימון הוציאה תוצרת משור' בחת מתחת ידה. כאשר שירת האלוף לימון בצרפת, דאגה אשתו, רחל, לכך שנילי ואחיה ילמדו בבית-ספר אריסטוקרטי צרפתי. שני הילדים האלה היו היחידים במושבה הישראלית שלא למדו בבית-ספר יהודי. האם השאפתנית דאגה לקחת את הילדים איתה לכל פגישה חברתית מתאימה, כמו עם הרוטשילדים וכדומה. התוצאה: נילי ואחיה גדלו להיות שני אנשי העולם הגדול כמו שצריך.

לאחר פרשת שרבורג, כשהמשפחה חזרה לישראל, היא עברה לגור בבית, שני בנייתו החלה עוד לפני שנים, בצפון תל-אביב. זהו בית לבן, בסיגנון ספרדי, המת' נשא לגובה שלוש קומות, פלוס גג מדהים.

כיום, מייצג האלוף את עסקיהם ביש-ראל של רוטשילד ושל חתנו המיועד, קלאב, האמור להיות היהודי השני בעושר רב בעולם. אין לי ספק שהחתונה המיועדת זכתה לברכתה של אמא לימון. קלאב הוא בדיוק הבחור שהיא היתה רוצה לראותו כבעל

נילי לימון (בחברת מנחם גפן המחבק את אהרונה דיון)

בחינות. אחרי-כך הם חזרו לארץ, ומי שרק רצה, יכול היה לראות אותם בכל הנקודות הרומנטיות הידועות בעיר הגדולה, כשהם צמודים אחד לשני כמו טובע לקש, או להיפך.

החתונה תיערך בעוד כמה חודשים. בתחילת השבוע הבא יסעו ישראל ונילי, בחברת אבא מוקה, לברזיל. הווג יישאר

יעלת-ההן דווקא כן מתחתנת — ועוד איך. ועם אותו אחד אפילו. לוא הייתם רואים רק איך האהבה בוערת.

ואל תרשמו כלי-כך לרעה מזה שסיפרתי לכם שהמיועד, המיליונר ישראל קלאב, הוא בן 45 — לעומת 21 שנה תיה של נילי. הגיל, במקרה זה, מטעה. אם הייתם רואים אותה, את שרוליק זה, לא הייתם נותנים לו יותר מ-35. אחרי הכל, אם מיליונר לא יכול להרשות לעצ' מו להישאר צעיר, מי יכול? האביר הוא טיפוס רומנטי, ספורטאי

נשבר לו, לאבי עופרים

קוצף אבי: „זאת התודה שאני מקבל על כל מה שעשיתי בשבילה, ובשביל כל האחרים. אני מצטער, אבל אינני יכול להרשות לעצמי, שיתייחסו אלי כמו אל פרה חולבת כל השנים. שנה זה מספיק. מלבד זה, החלטתי לשנות את

לאחר שהתגרש מאסתר הקטנה, החליט אבי עופרים לפתוח בקריירה של מלאך מושיע. הוא הקים בגרמניה חברת הפקה בשם „פרום“, שתפקידה היה לגלות אמנים צעירים ואל-מוניים, ולהגיש להם מלוא העזרה. במידה והיו מצליחים, אישם בעתיד, אמורה היתה „פרום“ ליהנות מהשתתפות ברווחיהם, כאמרגינתם.

זה היה לפני שנתיים. היום, אבי הוא איש עצוב, שבור, מאוכזב ומדוכא. כל תקוותיו להצלחת המין האנושי עלו בתוהו. השיות התמימים שרצה להושיע התגלו כתיישים עיקשים וכפויי טובה.

כל הצרות התחילו מזה, שכולם שם סמכו על כולם. אבי לא התערב בפירטי הניהול, סמך על שותפיו. אלה, סמכו על עצמם, ואילו האמנים הצעירים סמכו על אבי. התוצאה: כיום, כולם מאוכזבים ומרגישים עצמם דפוקים.

„אבי לא עשה בשבילנו כלום, למרות כל ההבטחות שלו“, בוכים האמנים. „השקעתי בפרום 700 אלף מארק (כשלושת רבעי מיליון ל"י), מזה 200 אלף בצרכיהם הפרטיים של האמנים“, נאח אבי. „ביגוד עבורס, מגורים עבורס, תלבושות עבורס, שכר זירה — הכל. אפילו מיפרעות על חשבון רווחיהם, שאולי יהיו אייפעס, נתתי להם. רק כדי שיוכלו להתרכז בעבודה. היום, הם חייבים לי הון — ומשמיעים אותי.“

לא שהאמנים שוכחים לו את חסדי העבר. „הרגשנו ממש כמו בחיקו של אבא“, מסבירה את הימים הטובים אחת המטופחות של „פרום“, שחקנית גרמניה צעירה בשם סוזאן אבילס. היא לא פירטה אם תרתי משמע.

הילדים הקטנים הרגישו עצמם נורקים מחיקו החם של אבא, כאשר לפני שנה החליט אבי להפסיק לשלם להם מיפ-רעות על חשבון עתיד בלתי ברור. לא שהוא התקרב לפשיטת רגל — זה עוד רחוק מכך, אצל מיליונר כמוהו — אבל יש גבול לכל נדיבות.

התוצאה — האמנים הצעירים גילו את עובדות החיים הקרות. „פתאום לא היה לנו ממה לחיות“, מקוננת סוזאן היפה. מרוב יאוש, היא קמה והלכה לעבוד. מאחר שהיא חלמה על קריירה אמנותית, היא הלכה לעבוד כמארחת במר' עדון פורנוגרפי. קרוב למיקצוע. למרות שאינה מתכחשת לעבר, מאשימה עתה סוזאן, ברוב עם ופומביות, את אבי בגורלה המר.

סוזאן אבילס

הכוון, ולהתרכז יותר בפיתוח הקריירה האמנותית שלי בעצמי. „אני עצוב מאוד מכל העניין. רציתי כלי-כך לעזור — ועכשיו מציגים אותי בתור האיש הרע.“

נקמה או אהבה

הרומנים של השחקן והכמאי המפורר סס אינס בבחינת חידוש, וגם לא סוד גדול. אפילו לא לאשתו. כולם כבר הת' רגלו לזה, שעם כל הצגה חדשה, הוא מפ' תח רומן עם אחת השחקניות. נוהג שאינו מפתיע איש בעצם. רומנים בעולם התיאטרון, כמו בענפי הבורמה האחרים, פורחים וקמלים בקצב מהיר. אורך החיים שלהם, למען האמת, צמוד די במהודק לאורך החיים של ההצ' גה. חידוין נפוץ מאוד הוא ששני שחקנים, המופיעים באותה הצגה, מפתחים רומן. בדרך כלל, הוא מת עם המסך האחרון. המפתיע בכל הסיטואציה עד כה, היתה העובדה שאשתו של השחקן, שחקנית מפורסמת גם היא, טמנה כל השנים את ידה בצלחת, נודעה כאשה שומרת אמונים. עד עכשיו. עכשיו, מסתבר, נשבר לה. היא אימצה לעצמה את שיטת בעלה, פית' חר רומן סוער עם קוליהה הצעירה שבה היא מופיעה. מה שמעניין אותי, זה לדעת אם בתום ההצגה, יסתיים גם הרומן. כלומר, אם היה כאן מעשה נקמה — או שהיא התאהבה על באמת?